



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Nymburce rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Krejčíka a přísedících Milušky Jeřábkové a Jaroslavy Labutové při hlavním líčení konaném dne 28.3.2018

takto:

obžalovaný

M■■■■ K■■■■, narozený ■■■■ v N■■■■, soukromý podnikatel v oboru osobní trenér – bojové sporty a fitness, trvale bytem K■■■■ - Z■■■■ čp. ■■■, okres N■■■■,

je vinen, že

v Poděbradech, okres Nymburk, dne 01.01.2017 kolem 02:00 hodin, v prostoru klubu T■■■■ na J■■■■ čp. ■■■, z přesně nezjištěného důvodu napadl poškozeného D■■■■ K■■■■, nar. ■■■, tím způsobem, že jej nejprve udeřil čelem do hlavy, do oblasti kořene nosu, po čemž poškozený upadl na zem, kde si snažil před dalším fyzickým napadením krýt rukama obličej, načež poškozeného zvedl a odhodil na přilehlou zeď a v době, kdy poškozený poté zůstal ležet na zádech na zemi poškozeného udeřil pěstí do obličejce a následně jej kopl do levého boku do oblasti spodních žeber, přičemž v důsledku přetrvávajících zdravotních obtíží po napadení poškozený D■■■■ K■■■■ dne 10.01.2017 vyhledal lékařské ošetření, kdy byl vozidlem Zdravotní záchranné služby Středočeského kraje převezen do Oblastní nemocnice Kolín, kde u něj byla zjištěna dvoudobá trhlina sleziny s krvácením pod pouzdro sleziny a prasknutím slezinného pouzdra a prudkým krvácením do dutiny břišní a podrobil se operačnímu zákroku, při kterém mu byla odstraněna roztržená slezina a zastaveno krvácení a pro uvedené zranění byl bezprostředně ohrožen na životě závažným krvácením do dutiny břišní a dále byl omezen v obvyklém způsobu života hospitalizací od 10.01.2017 do 18.01.2017, během které mu byly doplňovány krevní ztráty a

Shodu s prvopisem potvrzuje: Kořítková Věra

nutností dodržovat klidový režim s vyloučením fyzické zátěže, kdy do budoucna může být ohrožen závažnými infekčními komplikacemi,

tedy

jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví, dopustil se veřejně a na místě veřejnosti přistupným výtržnosti zejména tím, že napadl jiného,

tím spáchal

zločin těžké ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku,

přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku,

a za to se odsuzuje:

Podle § 145 odst. 1 a § 43 odst. 1 tr. zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) let.**

Podle § 56 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do věznic **s ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je povinen **uhradit** poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně, regionální pobočka Praha, Komenského 193, 280 02 Kolín, **částku 128 568 Kč** (slovy: jednostodvacet osm tisíc pětsetšedesát osm).

Odůvodnění:

1. Soud vzal za prokázaný skutkový děj, který je popsán ve výroku tohoto rozsudku.
2. Obžalovaný M. K. jak v přípravném řízení, tak v hlavním líčení svoji trestnou činnost popřel. V přípravném řízení uvedl, že ten večer byl Silvestr a on jej byl slavit v T. v Poděbradech s kamarády a se svojí přítelkyní. Celý večer probíhal v klidu, byla tam spousta známých a i D. K., kterého předtím vůbec neznal, a který byl ke všem takový hodně přátelský, až vlezlý. K. si sedl k nim ke stolu a bavil se s nimi. Všichni ho brali s nadhledem, protože byl hodně opilý. On sám netančil, ale jeho přítelkyně tančila s jeho kamarády s P. M. a dalšími a přidal se k nim i ten D. K. On tomu nevěnoval pozornost, ale pak viděl, jak K. při tanci hrubě sáhl jeho přítelkyni do rozkroku, lepil se na ní, a když ho odstrčila, tak se jí pokusil políbit, a když ho znovu odstrčila, tak jí o nohu típnul cigáro a odstrčil ji. Na to už reagoval tak, že K. chytnul za ruku a odstrčil ho ke schodišti, kde je slyšet, tak, aby jej K. slyšel a řekl mu, aby si uvědomil, co udělal, že je to jeho přítelkyně, a že o ní típnul cigáro a sáhl na ni. V té chvíli K. praštit ještě nechtěl, neboť si uvědomoval svoji fyzickou nadřazenost, to, že je profesionálním zápasníkem. K. se o něj opřel a řekl mu, aby se na to vysral, že je úplně ožralý a ona, že je kurva. Na to od sebe K. odstrčil a dal mu „hlavičku“. On po té „hlavičce“ upadl nebo se opřel o zeď. Nebyla to žádná velká rána, ale K. byl tak opilý, že nemohl ani chodit. Chtěl K. zvednout, tak ho chytil za triko, zvedl ho a někdo z jeho kamarádů jej při tom chytil za rameno. On se k tomu jeho kamarádovi otočil a řekl mu, ať se do toho nesere. K. využil toho, že byl otočený a pokusil se o útěk. Jak byl ale ožralý, tak narazil do zdi, Shodu s prvopisem potvrzuje: Kořítková Věra

potom do zábradlí u schodiště a ošklivým pádem se skutálel ze schodů, když na schodech hodil takového placáka a dokutálel se kotrmelci. Ten pád nevypadal vůbec hezky a musí uznat, že jej potom veškerý vztek přešel. K ■■■■■ zůstal ležet pod schody, ale asi po 3 až 4 vteřinách se zvedl a utekl z budovy. To bylo naposledy, kdy jej viděl. Popírá, že by poškozeného kopl nebo kopal. On sám se věnuje 4 roky aktivně MMA a je mistrem republiky z roku 2015. Před incidentem vypil pouze 3 skleničky sektu, neboť je téměř abstinent.

3. V hlavním líčení obžalovaný fakticky setrval na tom, co řekl do protokolu v přípravném řízení jako obžalovaný. Zopakoval, že šel s kamarády a s přítelkyní oslavit do podniku T ■■■■■ v Poděbradech Silvestra. Byl tam i poškozený, který ten večer měl různé konflikty. Nebyl agresivní, ale spíš byl k hostům podniku vlezlý. On ho do té doby vůbec neznal. Poškozený měl s někým konflikt na baru, pak se do toho vložil a odvedl ho k nim ke stolu, kde ho seznámil s přítelkyní. S obžalovaným si povídali, byl hodně opilý, ale byla s ním docela legrace. Poté v průběhu večera jeho přítelkyně šla tančit, obžalovaný netančí, tak šla sama a poškozený šel s ní. On stál na baru s kamarádem P ■■■■■ M ■■■■■ a koukal se, jak spolu tančí, přičemž poškozený byl jeho přítelkyní S ■■■■■ stále blíž a blíž a asi ho něco přemohlo a jeho přítelkyni dosti hrubým způsobem sáhl do rozkroku, ona se otočila, strčila do něj, on strčil zpět do ní. V té době kouřil, v ruce měl cigaretu a típnul ji tu cigaretu o nohu, měla propálené legíny. Obžalovaný si pro poškozeného došel, ať s ním jde okamžitě ven, on ho poslechl a šel s ním do mezipatra. Šel s nimi i P ■■■■■ M ■■■■■, který to celé viděl. Neví jistě, ale bylo tam i hodně kamarádů D ■■■■■ K ■■■■■. Držel poškozeného u zdi a říkal mu, jestli si uvědomuje, co udělal. On mu opileckým výrazem, který je ve spise, řekl něco o jeho přítelkyni a strčil do obžalovaného. Je pravda, že obžalovaný v sobě musel dusit vztek, ale dal mu tzv. „hlavičku“, následkem toho poškozený spadl na zem, ale ne zcela, dřepnul si, do toho se vložil jeden z kamarádů poškozeného, který ho chytil za rameno a přemlouval ho, ať to nechá být, že poškozený je zcela opilý. On mu řekl vulgárním způsobem, ať se do toho neplete, otočil se na poškozeného, který využil toho, že obžalovaný nedává pozor a snažil se utéci. Poškozený byl neskutečně opilý, proto narazil ramenem do zdi, zavrával a spadl ze schodů. Ten pád si doteď pamatuje, stál přímo nad ním a stál jako přimražený, když viděl, jakým způsobem padá ze schodů, nebylo z toho obžalovanému vůbec dobře, bál se, zda si něco nezlomil. Po pádu ze schodů asi po třech vteřinách poškozený vyskočil a utekl. To bylo naposledy, co ho viděl. Jeho kamarádi odešli s ním, on se vrátil ke svým přátelům a tím to celé pro něj skončilo. Až později za ním přišla kriminální policie a řekli mu, co se stalo. Od té doby poškozeného nikdy neviděl. Obžalovaný sám nebyl ovlivněn alkoholem, měl před zápasem, měl asi tři až čtyři skleničky sektu. Pokud jde o opilost účastníků zábavy, tak kamarády poškozeného si vůbec nevybavuje, ale byli opilí, vyměnil s nimi pár vět, ale jak moc byli opilí, to neví, pamatuje si pouze na poškozeného, který byl opilý značně. Pokud jde o jeho kamarády, P ■■■■■ M ■■■■■ moc nepil, pokud jde o M ■■■■■ H ■■■■■, k tomu se nedokáže vyjádřit, to neví a jeho přítelkyně S ■■■■■ nepila téměř vůbec. Myslí si, že jeho přítelkyně tančila na parketu, poškozený byl značně ovlivněný alkoholem a tak to na ni zkusil. Pokud jde o úder „hlavičkou“, nemyslí si, že poškozený by byl po ní nějak zvláště otřesený. Kam vedl úder přesně, neví. Sám obžalovaný má poměrně velkou hlavu a jeho váha je přes 100 kg. Dále uvedl, že se v tu chvíli krotil, kdyby tomu tak nebylo, určitě by ho praštil jinak a něčím jiným. Pokud jde o sílu úderu hlavou, myslí si, že šlo o střední ránu, neměl ani moc prostoru na větší ránu. Poškozený šel proti němu, on se předklonil, aby ho zastavil. V žádném případě se nejednalo o úder, který by používal při zápasech. Jakým způsobem letěl dolů po schodech, to už si nedokáže vybavit. Narazil do zdi po hlavě a pak hlavou padal napřed. Pod schody nejspíš ležel břichem dolů, skutečně měl o něj strach, ale poškozený pak utekl, tak vydedukoval, že nemá nic

zlomeného. Pokud jde o prudkost schodů, to nedokáže posoudit. Pokud jde o závěry znaleckého posudku, tak si myslí, že znalec říkal, že k pádu ze schodů ani nedošlo. On trvá na svém, ví, že k pádu došlo, říkají to i jeho kamarádi, kteří byli vyslechnuti jako svědci. Pochybuje, že k natržení sleziny došlo ránou hlavy. Je možné, že si poranění způsobil potom někde jinde. Poukazuje i na to, že poškozený se nechal ošetřit až po 10 dnech. Kromě té tzv. „hlavičky“ se ho vůbec nedotkl. Je si jistý, že poškozenému říkal, čím se zabývá, ale není si jistý, s ohledem na jeho opilost, že si to pamatoval. Kategoricky odmítá, že by do poškozeného kopal, nemá to vůbec ve zvyku, nedělá to ani na trénincích, neměl ničeho takového zapotřebí. Ze schodů skutečně padal hlavou napřed. Při pádu se překulil, dělal kotrmelce při pádu ze schodů, pod schody ležel asi 3 – 4 vteřiny. Je pravda, že pracoval jako vyhazovač na diskotékách, i tam velmi často docházelo ke konfliktům, takřka každý večer, musel se chovat podle určitého kodexu, neměl absolutně dovoleno někoho uhodit. Jediné, co jako vyhazovač může, je použít nějaké páky, když je někdo hodně konfliktní, může ho přiškrtit. Na diskotékách jako vyhazovač fakticky pracuje od 15 let a takové situace umí řešit. Pokud by byl uznán vinným, byl by vyloučen z asociace sportu, znamenalo by to pro něj vyloučení, toho si je dobře vědom, proto víceméně nechodí na diskotéky a vůbec nepije, je takřka abstinent. Je si vědom toho, že jakýkoliv prohřešek je docela krutě trestaný.

4. Poškozený D ■■■ K ■■■ uvedl, že si pamatuje cestu, jak jeli do Poděbrad, šli do bytu kamarádky, tam byli asi do 23.00 hod a pak šli do klubu T ■■■. U té kamarádky hodně pil, do T ■■■ přišel značně podnapilý a tam pokračoval v pití, bavil se tam s kamarády, s nikým jiným ne. Nepamatuje si vůbec, že by s obžalovaným seděl u stolu, pamatuje si, že tančil, ale s nějakým kamarádem, s dívkou vůbec netancoval, žádná děvčata v podniku neregistroval. Ten večer toho vypil hodně, měl asi 4 vodky s Redbullem, skleničku vína a ještě vodu a to asi 3x s džusem. Do T ■■■ šli pěšky, bylo to asi 700 m od bytu kamarádky. Poté, co přišel do T ■■■, měl další dva panáky s Redbullem a pivo, pak už si toho moc nepamatuje. Venku po půlnoci měli ještě láhev nějakého tvrdého alkoholu. Když se vrátil dovnitř, tak už si fakticky nic nepamatuje. Pamatuje si pouze to, že s obžalovaným stáli naproti sobě, poznal by ho, dříve ho neznal. Ví, že účastníkem incidentu je obžalovaný, který je u soudu. Vůbec neví, proč stáli proti sobě, pamatuje si, že dostal silnou ránu hlavou, poté spadl na zem, upadl na záda, tu ránu vůbec nečekal, pak si pamatuje šílenou bolest v levém boku, a jak utíká. Pokud jde o tu bolest v levém boku, ta vznikla nakopnutím, ležel na zádech a byl nakopnut, to si pamatuje, nakopl ho obžalovaný, to ví na sto procent. Na dotaz soudu, jak může vědět, že to byl obžalovaný, tak k tomu uvedl, že to byl on, protože proti němu nikdo jiný nestál. Byl tam ještě jako svědek T ■■■ S ■■■, s kterým se seznámil v bytě té kamarádky. Ví, že utekl, nepamatuje si schody, neví, jestli útok byl nahore na schodech, nebo pod schody, nikdo jiný než obžalovaný se ho nedotkl. Pamatuje si skutečně „hlavičku“ a kop. Pokud jde o nějakou ránu pěstí do obličeje, to vůbec neví, byl z „hlavičky“ omámený, utíkal z T ■■■, volal kamarádovi telefonem, pak šli na byt k té kamarádce, kde zůstali až do rána, nebylo mu dobře, nemohl dýchat a měl značné bolesti. Nechtěl, aby volali záchranku, myslel si, že jsou to naražená žebra. Z Poděbrad pak následně jeli do Kolína a z Kolína se nechal odvézt domů. Doma měl bolesti na levém boku, myslel si, že to přejde, ale stav se horšil. Asi po týdně měl značné bolesti a myslel si, že umírá. Nechtěl, aby mu matka zavolala záchranku, ale nakonec s tím souhlasil. Myslí si, že ho v nemocnici operovali druhý den, už ani neví, jak byl dlouho v nemocnici. Po pobytu v nemocnici ho pustili domů a musel být v klidovém režimu. Doma ležel, mohl si dojit na záchod a umýt se, ležel doma asi 2 – 3 měsíce. Špatně se cítil asi půl roku, poprvé byl venku asi po 6 měsících, poté už začal chodit na procházky a snažil se více chodit ven. Jezdil i na očkování do nemocnice do Kolína, jezdil tam autobusem. Praktická lékařka mu řekla, že nesmí nic tahat, po těch 6 měsících už fakticky neměl žádné problémy. Stále

nepracuje, měl vyjednanou práci v zahraničí, ale to kvůli operaci padlo, v současné době již není nijak zdravotně omezen a má dohodnutou práci. Pokud jde o hematomy, tak je měl nad nosem a pak na levém boku. Matce neřikal, jak se to stalo, ani zdravotníkům neřekl pravdu, vymýšlel si, říkal, že spadl na kole, hrozně se bál obžalovaného, obžalovaného se bojí i v současné době. Bál se to říct jak se to stalo právě kvůli obžalovanému, je pravda, že obžalovaný ho posléze nijak nekontaktoval. Pokud jde o oblečení, měl na sobě černou letní bundu, kšiltovku. Pamatuje si skutečně tu „hlavičku“, pak měl černo před očima a pamatuje si tu hroznou ránu do boku, že si dával ruce před obličej, pak už si pamatuje jenom jak utíká a otvírá prosklené dveře.

5. Svědek T [redacted] S [redacted] v hlavním líčení uvedl, že celou záležitost dobře viděl, stalo se to na schodech v podniku T [redacted] v mezipatře a stál u toho, viděl to od začátku až do konce. Na místě byl ještě A [redacted] H [redacted] a jeho bratranec, obžalovaný a poškozený, útočník je obžalovaný, který je u soudu. Vše to začalo výkřiky, obžalovaný křičel na poškozeného, co to bylo, neví, ani neví, jestli to bylo vulgárně, ale byla to nějaká výhrůžka. Poté poškozený dostal „hlavičku“, následovala rána pěstí, po té „hlavičce“ se skácel a obžalovaný poškozenému dal ještě ránu. Obžalovaný K [redacted] k němu stál zády, K [redacted] k němu stál čelem. Pokud jde o tu ránu, už neví, zda to bylo pěstí, či otevřenou dlaní. Poškozený upadl na zem, jak přesně, to neví. Když ležel na zemi, tak obžalovaného prosil, ať ho nechá, svědek se do toho pokoušel zasáhnout, chtěl je od sebe odtrhnout, obžalovaný se na svědka podíval, strčil do něj a řval na něho, ať se do toho neplete a to vulgárním výrazem, který je uvedený ve spise. Poté poškozeného přehodil tak, že ho vzal za oblečení, zvednul ho a šoupl s ním o kus dál, poškozený se udeřil do hlavy, byla to rána, jako kdyby praskalo zábradlí. Když s ním hodil, tak poškozený dostal ránu do hlavy o zábradlí, pak přišel ještě kop do boku, poškozený ležel na boku a záda měl ke zdi. Pokud jde o ten kop, podle něho byl docela velký. Poškozený vstal, chtěl utéci a při útěku spadl ze schodů, pod schody se pak zvedl a utekl. Nešel za poškozeným hned ven, šel najít zbytek party a pak šli poškozeného hledat, poškozený byl podnapilý, ale nebyl agresivní, choval se přátelsky a chtěl se s každým seznamovat, se všemi se chtěl bavit a s každým se chtěl kamarádit. Těsně za svědkem stál bratranec F [redacted] M [redacted], který bydlí ve V [redacted]. Přímo pád ze schodů neviděl, bál se obžalovaného, který do něj strčil a stál trošku v ústraní. Po napadení vypadal poškozený dost zřízeně, držel se boku a svíjel se, byl od krve na hlavě, kolem nosu měl krev, stěžoval si, že ho hodně bolí žebra, bylo mu špatně od žaludku a bolela ho hlava. Chtěli volat záchranku, ale on stále říkal, že to zvládne a že to nechce řešit. Sám svědek moc pod vlivem alkoholu nebyl, v bytě vypil jedno až dvě piva a o půlnoci měl šampaňské, jinak nic nepil. Pokud jde o poškozeného, ten stále něco popíjel. Když přišel kop, poškozený ležel na pravém boku.

6. Svědek A [redacted] H [redacted] uvedl, že v podniku T [redacted] byl s poškozeným K [redacted], s T [redacted] S [redacted] a s přítelkyní. Seděli, popíjeli, pak se šli podívat o půlnoci na ohňostroj, asi hodinu po půlnoci za ním přišel S [redacted], že D [redacted] K [redacted] má nějaké problémy. Šel se podívat a viděl, jak obžalovaný K [redacted] drží K [redacted] přitlačeného ke zdi a něco mu říká, bylo to v mezipatře, něco mu říkal a pak mu dal „hlavičku“. T [redacted] S [redacted] za ním přišel a řekl, ať ho nechá být, K [redacted] ho odstrčil s tím, že se do toho nemá plést. Pak D [redacted] spadl na zem, překutálel se na druhou stranu a obžalovaný do něj kopnul, kopnul do něj na zemi, když ležel na levém boku. Zda poškozený spadl po té „hlavičce“, to neví, byl vzdálen asi 5 m. Je pravda, že poškozený měl něco vypito. Sám svědek něco vypil, v T [redacted] měl asi 3 až 4 drinky, ale vše vnímal normálně. Obžalovaného nezná. Pokud jde o „hlavičku“, byla to rána velké intenzity a kopnutí bylo také silné, obžalovaný se napřáhl nohou, myslí si, že měl na nohou tenisky. Poté, co ho kopnul, tak poškozený vstal a skutálel se ze schodů, svědek šel nahoru pro bundy, poškozený utekl. Jak se kutálel ze schodů, to neví, ví jenom, že padal. Když pak poškozeného venku našli,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Kořítková Věra

stěžoval si, že ho bolí bok a nos. Ptali se, jestli nechce zavolat záchranku, ale on nechtěl. Ráno řekl, že mu je víc špatně a že ho bolí bok víc, měl modřinu na nose. Říkal, že ho bolí bok tak, že se nemůže ani smát, proč nechce k doktorovi, to neřekl. Proč měl obžalovaný s poškozeným konflikt, mu není známo.

7. Svědek F ■■■ M ■■■ v hlavním líčení uvedl, že nikoho fakticky neznal, poškozený s nimi byl v baru, zda se choval nevhodně, to neví, sám svědek byl dosti podnapilý. Ví, že poškozený byl v chodbě, jak se tam dostal, neví. Poškozený stál s obžalovaným v chodbě a křičeli na sebe, co křičeli neví, drželi se snad za ruce. Zda mezi nimi došlo k fyzickému kontaktu, to vůbec neví. Sám vypil celou láhev džinu a ještě nějaké panáky.

8. Pokud jde o další svědky, jsou to kamarádi a známí obžalovaného a ti v podstatě potvrzují jeho výpověď.

9. Svědek P ■■■ M ■■■ uvedl, že byl s obžalovaným, S ■■■ D ■■■, M ■■■ H ■■■ a R ■■■ K ■■■ v baru T ■■■. Asi 20 minut po půlnoci stál s obžalovaným u baru, S ■■■ D ■■■ byla na parketu, kolem ní se motal nějaký kluk, nebylo jí příjemné, že na ni sahal. Poté viděl mezi nimi nějakou roztržku, že do sebe strkali a D ■■■ mu pak říkala, že o ni měl típnout cigaretu. Toto jednání se obžalovanému nelíbilo, divil se, že vše je tak v klidu z jeho strany. Obžalovaný vyšel s poškozeným ven, že se dohodnou, co se vlastně stalo, šli do mezipatra. Obžalovaný šel tedy s poškozeným a s poškozeným tam byli ještě jeho dva kamarádi. Obžalovaný se s poškozeným bavil, o čem, to neví, byl tam trochu hluk. Ví, že poškozený do K ■■■ strčil, ten to nevydržel a udeřil ho hlavou, na to reagovali kamarádi K ■■■, že ho chytili za rameno. Ví, že se pak K ■■■ otočil na ně. Poškozený chtěl opustit prostor a chtěl utéct pryč, evidentně byl značně podnapilý, při útěku se chytil o zábradlí a spadl ze schodů, byl to velmi ošklivý pád. Sám svědek strnul a zíral, co se bude dít, po pádu se však K ■■■ zvedl a pokračoval pryč, což svědek vůbec nechápal.

10. Svědek M ■■■ H ■■■ uvedl, že to začalo tím, že D ■■■ přišla s propálenou dírou, že o ni někdo típnul cigaretu. Obžalovaný pak šel s tím mladíkem ven, chtěl, aby se mu omluvil, šli někam ke schodům, k vestibulu. Svědek vykouknul, nenapadlo ho, že by se mělo něco dít, viděl, jak K ■■■ trochu strčil do obžalovaného, ten se neovládnul a strčil do něj také, pak se do toho někdo další vložil a K ■■■ utekl. Posléze se dozvěděl, že spadl ze schodů, nic jiného z incidentu neviděl, pouze viděl zčásti „hlavičku“, to mu nepřišlo jako brutální napadení.

11. Svědkyně S ■■■ D ■■■ uvedla, že byli parta kamarádů a šli oslavit Silvestra. Tancovala na parketu a ten kluk tam za ní přišel a měl narážky, začal kolem ní tancovat, ona si to nepřála a odstrkovala ho, poté k ní přišel zezadu a začal jí sahat na intimní partii, ona ho odstrčila a řekla mu, že o toto nemá zájem, on jí sprostě vynadal a típl o ni cigaretu. Pak přišel její přítel a řekl mu, že si to s ním jde vyřídit ven. Před klubem na sebe něco pokřikovali, to ona viděla, protože šla s nimi. Ten kluk něco říkal o tom, že ona je štetka a že mu obžalovaný nemá co rozkazovat. Ví, že obžalovaný tomu klukovi nadával a pak mu dal „hlavičku“, kluk si z toho sedl na zadek. Byli tam nějakí lidé a ti řekli obžalovanému, ať ho nechá být. Sama měla propálené kalhoty na zadku a chtěla se jít upravit, viděla naposled, že ten kluk vstává, pak šla na toaletu a nic jiného už neviděla.

12. Svědek R ■■■ K ■■■ uvedl, že u incidentu vůbec nebyl, v T ■■■ byl před půlnocí a vrátil se tam až k ránu.

13. Svědkyně P ■■■ N ■■■, matka poškozeného uvedla, že její syn byl v Poděbradech slavit Silvestra. Následující den ho přivezla kamarádova maminka. Všimla si, že měl modrý nos a byl Shodu s prvopisem potvrzuje: Kořítková Věra

divný, pořád posedával, držel se za břicho, nechtěl moc jíst, ptala se ho, co se dělo, on říkal, že nic, bylo mu čím dál tím hůř. Poté za ním přišli kamarádi a hráli nějaké hry, on si šel lehnout, druhý den říkal, že se mu udělalo špatně a jakoby zkolaboval, zvracel a kamarádi ho museli dát do postele, chtěli mu zavolat záchranku, ale on nechtěl. Ona byla sice doma, ale spala po noční. Stále jí syn říkal, že mu není dobře, ona chtěla volat záchranku, ale on opakovaně nechtěl, bylo na synovi vidět, že je na tom čím dál hůř, už ani neví, kolikátého bylo, ale přišla domů z práce a viděla, jak vypadá, proto už se na nic neptala a záchranku zavolala, syna si hned odvezli. Poté jí volali z nemocnice a lékař jí říkal, že synovi vzali slezinu. Sama se z toho zhroutila. Syn byl dlouho v nemocnici, neví, jak tam byl dlouho, byl napojený na kapačky, až v nemocnici jí přiznal, co se stalo a ona šla dát oznámení na neznámého pachatele. Když se syn vrátil z nemocnice, byl na tom špatně i psychicky, měl strach, že by se mu ten člověk třeba mstil, fyzicky byl strašně slabý, museli chodit k lékařům, ona jezdila s ním, jezdili autobusem, nikam jinam nechodili a syn ani nikam chodit nechtěl. Jak dlouho probíhaly kontroly u lékařů, už neví. Syn musí stále jezdit na očkování a to do konce života, jezdí tam každý měsíc, nesmí být nachlazen, když jde na injekci. Syn poté hodně dlouho polehával doma, ještě teď má psychické problémy. Jak dlouho byl doma, to neví. V současné době kromě toho očkování žádné jiné problémy nemá, nesmí však nastydnout, neměl by chodit mezi velké množství lidí. O té události se nechce moc bavit, psychicky je na tom v současnosti už trošku líp. Poškozený se bál obžalovaného, aby na něj neměl zlost, bál se jít i k soudu.

14. Zranění poškozeného D [REDACTED] K [REDACTED] je popsáno v lékařských zprávách, které jsou založeny ve spise.

15. Ve věci byl zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství včetně dodatku. Dle tohoto posudku lze poranění, které poškozený utrpěl ze soudně lékařského hlediska hodnotit jako poranění vážné, mající charakter těžkého ublížení na zdraví a to pro poškození důležitého orgánu sleziny. Dvoudobá trhlina sleziny nevzniká bezprostředně po násilí oblasti sleziny, ale zpravidla v odstupu více hodin, resp. několika málo dnů. V případě trhliny sleziny se vždy provádí chirurgická operace v celkové narkóze a slezina se chirurgicky odstraňuje. Poškozený D [REDACTED] K [REDACTED] byl bezprostředně ohrožen na životě krvácením do dutiny břišní v důsledku trhliny sleziny. V případě, že by nebyla provedena operace s odstraněním roztržené sleziny se zastavením krvácení, došlo by ke smrti poškozeného v důsledku pokrvcivého šoku při nadměrných krevních ztrátách. Vzhledem k tomu, že u poškozeného bylo nutno provést operační zákrok spočívající v odstranění sleziny, může být tato funkce u poškozeného trvale poškozena a ten může být doživotně ohrožen závažnými infekčními komplikacemi. Poranění, které utrpěl, vzniklo působením tupého násilí o malé ploše a značné intenzitě do oblasti levé podžeberní krajiny a lze velmi dobře vysvětlit mechanismem a to razantním kopem do levého boku poškozeného. Poranění, které poškozený utrpěl, nelze vysvětlit prostým samovolným, nekoordinovaným pádem na zem, ani samovolným pádem ze schodů, neboť tím by vznikla i jiná poranění způsobená tupým násilím a nikoliv izolovaná trhlina sleziny. Uvažovaným pádem ze schodů by došlo i k dalším poraněním a to rozsáhlejšími krevními výronkům, či oděrkám, resp. tržně, nebo tržně zhmožděným ranám, které vznikají při pádech ze schodů a které jsou patrné po dobu delší než 10 dnů, než dojde k jejich vyhojení, neboli vstřebání krevních výronů. Mimo to pádem ze schodů po hlavě ne zřídka vznikají i závažná nitrolební poranění, či zlomení lebky.

16. V hlavním líčení byl vyslechnut zpracovatel znaleckého posudku MUDr. Jiří Hladík, který měl k dispozici i zprávu prof. MUDr. I [REDACTED] B [REDACTED], CSc. z II. lékařské fakulty Ústavu soudního lékařství Univerzity Karlovy v Praze, zpracovanou dne 16.3.2018, kterou obhájce obžalovaného

zaslal přímo znalci. Z tohoto vyjádření vyplývá, že již ke vzniku poranění sleziny dochází při tupém násilí jednak přímo účinkem směřujícím pod levé podžebrí, nebo nepřímo při pádu z výšky, úraz má nejčastěji podobu krvácení do tkáně různého rozsahu a dochází buď současně k otevřenému krvácení do břišní dutiny při současném vzniku trhliny, či trhlín pouzdra, anebo k takovému stavu dochází až později. Trhliny často vznikají v místě úponu sleziny a šíří se postupně do dalších úseků pouzdra sleziny. Záleží tak na stupni překrvení sleziny i u zdravého jedince, kdy při vyšším stupni překrvení je pouzdro sleziny silnější, napnuté a pak se snadněji trhá. Lékařské nálezy připouštějí, že k poranění mohlo dojít kopnutím do levé strany do podžeberní oblasti. Další příčinou poranění je uváděn jako další možný mechanismus pád, nejedná se ale o pouhý pád na rovině, ale pád z výšky a je zde přítomné nepřímé násilí vzniklé při dopadu decelerací těla a vedoucí tím k odtržení úponu sleziny.

17. MUDr. Hladík se vyjádřil k zprávě shora uvedené a uvedl, že MUDr. B. zprávu píše fakticky ve shodě s ním. Pokud jde o pády, jde o pád z výšky, samostatné poranění sleziny při pádech nevzniká. Znalec uvedl, že při zpracování posudku včetně jeho doplňku vycházel ze zdravotnické dokumentace, měl i protokoly z hlavního líčení včetně výpovědí. V plném rozsahu trvá na závěrech písemně zpracovaných, žádné nové skutečnosti, které by ovlivnily výsledek znaleckého posudku, zde nejsou. Znovu setrval na tom, že nekoordinovaný pád ze schodů bývá zpravidla spojen s jinými poraněními. Pokud jde o poranění sleziny, šlo o přesně izolovanou oblast, takové poranění se stává často i u ragbistů, kde dochází ke kopům, zažil to i u zápasů karate, jde o typický mechanismus poranění a klinický průběh poškozeného tomu napovídá. Pro poranění sleziny je skutečně typická dvoudobá ruptura, k roztržení dochází zpravidla až po několika dnech. Velká síla, pokud jde o mechanismus, je neoddiskutovatelná, nikoli pád z výšky. Nemusel by to být samozřejmě pouze kop, ale i úder hranou ruky, karate úder. Šlo o ránu velké intenzity na malou plochu, nemohlo to vzniknout nárazem na zeď, to je velká plocha. I kdyby poškozený vyhledal lékařské ošetření druhý, či třetí den, následky by byly stejné, slezina se odstraňuje, snaha ji částečně zachovat je pouze u dětí. Pokud jde o bolest, je skutečně zaměnitelná s naraženými žebry. Pádem na hranu schodů je nepravděpodobný mechanismus tohoto zranění, pád ze schodů na toto poranění neměl vliv, pokud k němu došlo. Pokud jde o to, že poškozený přišel k lékaři značně pozdě, na následky to nemá vliv, pokud jde o rekonvalescenci, mohla být o několik dní prodloužena. Je pravda, že kdyby poškozený ještě několik dní posečkal, mohl by zemřít, mohl zemřít i po dalších dvou dnech.

18. Obhajoba obžalovaného byla vyvrácena důkazy provedenými jak v přípravném řízení, tak v hlavním líčení a vina obžalovaného byla bez jakýchkoliv pochyb prokázána. To, že došlo ke konfliktu a k napadení poškozeného K. ze strany obžalovaného fakticky potvrzují všichni svědci, kteří napadení viděli, kromě svědka M., který však poukazuje na svou značnou opilost. Sám obžalovaný i jeho kamarád, svědek M. uvádějí, že fyzické napadení spočívalo v tzv. „hlavičce“ do obličeje. Dále se verze obžalovaného a jeho přátel a verze poškozeného a jeho přátel značně rozcházejí, nicméně nutno poukázat, že i napadení tzv. „hlavičkou“ je společensky velmi škodlivé, nebezpečné a už sám tento útok mohl způsobit zranění poškozeného. Nutno poukázat na tělesnou konstituci obžalovaného a tělesnou konstituci poškozeného, kdy obžalovaný je velký, silný muž, který je zápasníkem v bojových sportech a je OSVČ v oboru osobní trenér, bojové sporty a fitness. Pokud jde o poškozeného, jde o velmi útlého člověka, který fakticky není schopen se bránit převaze útočníka takové tělesné konstituce, jako je právě obžalovaný. Nutno také přihlídnout k tomu, a obžalovaný to velmi dobře věděl, že poškozený je značně pod vlivem alkoholu. Je tedy zřejmé, že obžalovaný, vědom si své značné tělesné převahy, který je profesionálním zápasníkem MMA, mohl poškozeného pacifikovat

Shodu s prvopisem potvrzuje: Kořítková Věra

pouze tak, že ho mohl vyvést z podniku a ne toto řešit úderem hlavou do obličeje. Již tímto útokem se dopustil výtržnictví, event. i přečinu ublížení na zdraví ve stádiu pokusu podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku. Další důkazy svědčí pro to, že napadení poškozeného pokračovalo. Nutno poukázat na výpověď samotného poškozeného, který sice byl ve značně podnapilém stavu, ale na opakované dotazy soudu uvedl, že si pamatuje jak „hlavičku“, tak silný úder do boku. Nutno poukázat také na to, že poškozený uvedl, že až do současné doby má z obžalovaného strach a tento strach vedl i k tomu, že poměrně dlouhou dobu se nenechal ošetřit a ani v nemocnici hned nesdělil, jak k celému úrazu došlo. Až po delší době toto řekl matce, která podala trestní oznámení na neznámého pachatele. V této souvislosti nutno poukázat na výpověď T ■■■■■ S ■■■■■, který stál poblíž celého konfliktu a snažil se obžalovanému zabránit v dalším útoku tím, že ho chytil za rameno, toto připouští i sám obžalovaný. Nutno poukázat i na to, že tento svědek nebyl v podnapilém stavu a celou událost velmi dobře viděl, bez jakýchkoliv pochybností uvedl, že po „hlavičce“ následoval úder pěstí, který si nepamatuje i sám poškozený, poté poškozený upadl na zem a dále šlo o silný kop do oblasti žeber. Pokud jde o „hlavičku“ a kop, to potvrzuje i svědek A ■■■■■ H ■■■■■, který byl taktéž napadení přítomen a na této situaci nemůže nic změnit ani to, že tento svědek neviděl úder do obličeje. Výpověď těchto svědků je v souladu se závěry znaleckého posudku i s vyjádřením znalce v hlavním líčení, který opakovaně a bez jakýchkoliv pochyb popsal mechanismus, kdy šlo o působení značného násilí na malé ploše do oblasti levé podžeberní krajiny a mechanismus kopu do levého boku či úder do levého boku vysvětluje velmi dobře poranění. Znalec opakovaně vyloučil, že by k takovému zranění došlo samovolným pádem ze schodů. S ohledem na tyto skutečnosti soud ani neuvěřil výpovědím kamarádů obžalovaného, kteří buď hovoří pouze o „hlavičce“, event. kupříkladu svědkyně D ■■■■■ uvedla, že ani celý incident neviděla, neboť se šla upravit na WC. I výpověď těchto svědků je v rozporu s výpověďmi svědků S ■■■■■, H ■■■■■ a především v rozporu se závěry znaleckého posudku shora uvedeného, kdy právě výpovědi svědků S ■■■■■ a H ■■■■■ jsou v souladu se závěry znaleckého posudku. Znalec se vyjádřil dostatečně i k lékařské zprávě prof. MUDr. I ■■■■■ B ■■■■■, CSc., kdy uvedl, že jeho závěry nejsou vůbec v rozporu se závěry jím zpracovaného znaleckého posudku.

19. Vina obžalovaného tak byla zcela jednoznačně prokázána a obžalovaný tedy naplnil v jednočinném souběhu znaky zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku a přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku.

20. Při úvaze o druhu trestu a jeho výměře soud přihlédl k polehčujícím i přitěžujícím okolnostem. Soud mohl přihlédnout toliko k polehčující okolnosti dosavadní beztrestnosti obžalovaného, nemohl však přihlédnout k polehčující okolnosti doznání, neboť obžalovaný svoji vinu popírá. Společenská škodlivost jednání obžalovaného je značnou měrou zvyšována jednak následkem, který svým jednáním způsobil, jednak i tím, že jde o zápasníka MMA, který měl značnou fyzickou převahu nad poškozeným a uplatnil ji kopem do oblasti boku. Za této situace nezbyvá soudu nic jiného, než přistoupit již k uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody, tedy v sazbě od 3 do 10 let, v trvání 4 let, který je trestem přiměřeným a odpovídá velmi vysokému stupni společenské škodlivosti jednání obžalovaného. Jde o trest úhrnný, vzhledem k tomu, že k oběma trestným činům nedošlo v jednočinném souběhu. V souladu s ustanovením § 56 odst. 1, písm. a) tr. zákoníku pak byl pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou.

21. Poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna vyčíslila řádně nárok na náhradu škody, včas se s tímto nárokem připojila a proto bylo i v jejím případě rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 228 odst. 1 tr. řádu s tím, že je obžalovaný povinen uhradit VZP škodu v částce 128 568 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení. Odvolání se podává prostřednictvím podepsaného soudu ke Krajskému soudu v Praze.

Rozsudek **může** odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný a jeho zákonný zástupce pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat takový rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku **může** jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí.

Odvolání **musí být** ve lhůtě do osmi dnů ode dne doručení rozsudku nebo v delší lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně dle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán, a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemohou podat osoby, které se tohoto práva výslovně vzdaly.

Nymburk 28. března 2018

JUDr. Václav Krejčík, v.r.
předseda senátu